

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 7. Potest-ne phreneticis & furiosis hoc Sacramentum administrari?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

rationis haberet, pii animi significationem dederit, ut inde judicari possit, eum hoc Sacramentum petiturum si adhuc integra mente esset.

Quaest. 6. Potest-ne hoc Sacramentum bis eidem aegrotato ministrari?

Concil. Tri-
dent. sess. 14.
De Extrem.
Unct. cap. 3.

Resp. Hanc quaestiuunculam egregie dissolvit Concilium Tridentinum. *Declaratur*, inquit, *etiam, esse hanc unctionem infirmis adhibendam, illis vero praesertim, qui tam periculose decumbunt, ut in exitu vita constituti videantur, unde & Sacramentum exeuntium nuncupatur. Quod si infirmi post susceptam hanc unctionem convaluerint, iterum huius Sacramenti subsidio juvari poterunt, cum in aliud simile vita discrimen inciderint.*

S. Tho. sup-
plem. 3. p.
q. 33. art. 2.
in corp.

Observat autem sanctus Thomas, *Esse quasdam diuturnas aegritudines, qualis est ethica & hydropisis, & huiusmodi; & in talibus non debet fieri Unctio, nisi quando videntur perducere ad periculum mortis; & si homo illum articulum evadat, eadem infirmitate durante, & iterum ad similem statum per illam aegritudinem reducatur, iterum potest inungi, quia jam quasi est alius infirmitatis status, quamvis non sit alia infirmitas simpliciter.*

Quaest. 7. Potest-ne phreneticis & furiosis hoc Sacramentum administrari?

S. Tho. in 2.
sent. dist. 23.
quaest. 2. art.
2. in respons.
ad 3. quaest.

Resp. Non potest, si semper tales sint aut fuerint; quia, ut ait Divus Thomas: *illis qui non possunt recognoscere, & cum devotione suscipere hoc Sacramentum, dari non debet; & praesertim furiosis & amentibus.*

Quoniam quidem in iis nullae sunt peccatorum reliquiae, sicut & in infantibus à quibus indigeant purgari.

Infirmis autem, ut habetur in Rituali Romano, qui dam sanam mentem & integris sensibus

essent illud petierunt, seu verisimiliter petiissent, seu dederunt signa contritionis, etiamsi deinde loquelam amiserint, vel amentes effecti sint, vel delirent, aut non sentiant, nihilominus præbeatur. Sed si infirmus, dum phrenesi aut amentiam laborat verisimiliter posset quidquam facere contra reverentiam Sacramenti, non inungatur, nisi periculum tollatur omnino.

C A P U T III.

De necessitate & effectibus Sacramenti
Extrema-Vnctionis.

Quæst. I. **P**ERCEPTIO hujus Sacramenti est-ne de necessitate præcepti?

Resp. Perceptio hujus Sacramenti videtur esse præcepta periculosè laborantibus, ut probatur ex his Divi Jacobi verbis. *Infirmatur Jacob. cap. 5. quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesie.*

Et ut ait Concilium Tridentinum: *Nec verò Concil. Trident. sess. 14. cap. 30. Sacramenti contemptus absque ingenti scelere, & ipsius Spiritus-sancti injuria, esse potest.*

Necessitas hujus Sacramenti probatur ex fine propter quem institutum est.

Nam, ut ait idem Concilium Tridentinum, *Clementissimus Redemptor noster Extrema-Vnctionis Sacramento finem vite tanquam firmissimo quodam presidio munivit; nam etsi adversarius noster occasiones per omnem vitam querat, & captet, ut devorare animas nostras quoquo modo possit, nullum tamen tempus est, quo vehementius ille omnes versus sua nervos intendat ad perdendos nos peni-*

Concil. Trident. sess. 14. De Sacram. Extrem. Vnct. in principio.